

Miért vagyunk még életben?

Gondolatok egy inkluzív irodalomról

FEUILLETON - LXVI. évfolyam, 14. szám, 2022. április 8.

A normalitás kritériumai térben, időben, társadalmi-politikai viszonyok tekintetében változnak, ha pedig nem működik, vagy el van hallgattatva, a fékek és ellensúlyok rendszere, önkényesen stigmatizálhatnak és rekeszthetnek ki személyeket és kisebbségi csoportokat. A társadalomtudományokban az inkluzív kutatási módszer éppen azt jelenti, hogy a kutatás minden résztvevője felelős részese a folyamatnak, arányosan a részvételének minőségével, függetlenül képzettségétől (szemben a kutató - adatközlő viszonyára épülő paradigmával, amely tárgyiasította és kisajátította a kutatott társadalmi csoportok tapasztalatait). Mindenki saját életének szakértője és illetékese, még ha legtöbbször nem férünk is hozzá saját életünkhöz.

A közoktatásban az inklúzió elfogadó, befogadó viszonyulást jelent, átgondoltan felépített kirekesztés-megelőző struktúrát és folyamatos figyelmet, ahol a tudás személyiség-megerősítő és szolidáris. Az inkluzív pedagógia személy-, ezen belül: gyermekközpontú, a tudás megosztása nem vertikális, hanem horizontális, a tanár és az intézmény megteremti a felfedezés, a kreativitás és a kooperáció barátságos közegét.